

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τουτο είναι,
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθῆναι.

Χίλια όκτακόσα όγδοῦντα έξη,
εις αύτό τό χρόνο κάτι θα μάς τρέξη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ενδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρ ω μ ῆ ος τήν εβδομάδα — μόνον μιὰ φορά θα βγαίνει,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δίχομαι — γιατί δέν τους ανέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' αν κρατῆς — δέν περνᾶς συνδρομητής.

Δέν θα έχουμε τερτέρια — ὅπως πριν και νταραβέρια
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' ε μ ε.
Μίς 'στῶν φόρων τήν αντίρα — κι' ό Ρ ω μ ῆ ος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τήν δίνη ὅποιος θέλει — ειδ' ἄλλίως δέν μάς μέλει.

Τρίτη τοῦ μηνός Μαΐου,
σάλος νέου Υπουργείου.

Δεκαεπτὰ σὺν ἑκατό,
κι' εγώ τὸν Μάν χαιρετῶ.

Εκεί' ανεφώνησαν τὰ πλήθη
«τέλος πάντων παρητήθη».

Και τέλος πάντων έπεσε ό πολεμάρχος 'Αρης,
ό τελευταίος Μακεδών και άνοστος σαλιάρης,
ό άνθρωπος τῶν νταουλιῶν και τῶν σκορδοστεφάνων,
ό διπλωμάτης τῶν φωνῶν και τῶν χλωρῶν λαχάνων,
ό Κωνσταντής τῶν έξωστῶν και κάθε παραθύρου,
ό φέρων ένδυμ' άνδρικόδν άντί τοῦ ποδογύρου.

Κάθε πολίτης άγαθός δέν έπαυε νά στέλλη
ό,τι κι' αν είχε τίμιον, γλυκὸ κι' άγαπητόν,
και ἡ βουλή τὸν άφησε νά κάμη ό,τι θέλει
κι' ό πόλεμος ἠλέκτριζε πολίτας και στρατόν.
Κι' ό βασιλεὺς έπρόσμενε 'στά σύνορα νά τρέξη
μέ μιὰ φωνή τοῦ Θεωρωῆ χωρίς νά βγάλη λέξι.

Και τέλος πάντων έπεσε ἡ χλιαρῆ σουμάδα,
έπεσ' ό ψευτοθόδωρος και ἡ ψευτοφυλλάδα,
πού τὰ σπουργίτια 'στοδς στραβοδς 'πουλοῦσε για κανά-
και ὄλαις τῆς κολοφωτιαίς για κόκκινα φανάρια. [ρια
'Επεσ' ἡ Θεωρωῦλά μας και ἡ Ντεληγγιαννοῦ,
όπου μέ τὰ τερτίπια της μάς 'σήκωσε τό νοῦ.

Κι' αυτός πού κατεφλόγιζε τοδς φλογεροδς 'Αρχάδας,
αὐτόδς ό ρήτωρ τοῦ πυρός και τῆς ζεστῆς σουμάδας,
ἀπ' τό μπαλκόνι του προχθές έφώναζε άκόμα
μ' εκείνο του τάληθινό και ζαχαρένιο στόμα
πῶς τὸν φρικτόν του πόλεμον κατά διαβόλου στέλλει,
διότι και ό βασιλεὺς κι' ό κόσμος δέν τὸν θέλει.

'Όλο τό ἔθνος σύσσωμο 'σηκώθη 'στό ποδάρι,
παράιτησε τό σπῆτί του τό κάθε παλληκάρι
και τό σπαθί χαρούμενο έφόρεσε 'στή μέση
και καρτεροῦσε νά τοῦ 'ποῦν μέσ 'στη φωτιά νά πείση,
και νίκας ὠνειρεύετο και νέους Μαραθῶνας
κι' έψείριζε κι' έσάπιζε 'στοδς βρωμεροδς στρατῶνας.

Και τώρα σεις, ὦ βουλευται και προσφιλείς πατέρες,
και σεις πού μάς τὸν φέρατε μέ ζήτω και παντιέραις,
νά τὸν χαρῆτε τούμπανο αὐτόν τὸν Δεληγγιάννη,
αὐτόν τὸν λαοπρόβλητον τοῦ ἔθνους μπεχλιβάνη.
Και σύ, ὦ περιούσιε λαέ τῆς ὕφυλιου,
μη λησμονῆς τήν Ιεράν έβδόμην 'Απριλίου.